

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/108/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117011154
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2117011154.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Janky Klčovej, v trestnej veci vedenej proti odsúdenému Y. Q., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava, zo dňa 21.07.2017, sp. zn. 3PP/43/2017, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19.09.2017 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že podľa § 66 odsek 1 písmeno b/, odsek 2 Trestného zákona návrh odsúdeného Y. Q., o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Okresný súd svoje zamietavé stanovisko odôvodnil tým, že posudzujúc žiadosť odsúdeného o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zistil, že pre pozitívne rozhodnutie v jeho prospech nie sú splnené podmienky uvedené v § 66 odsek 1 písmeno b/, odsek 2 Trestného zákona. Odsúdený síce splnil prvú zákonnú podmienku, že vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu odňatia slobody, nebola splnená druhá materiálna podmienka, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode. V tomto rozsahu zohralo zásadnú rolu to, že odsúdený už v minulosti niekoľkokrát bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktoré naň nemali dostatočný prevýchovný účinok, navyše bol členom zločineckej skupiny, ktorá pôsobila na území Trnavského a Bratislavského kraja koordinovane za účelom páchania trestnej činnosti. Okresný súd nie je toho názoru, že v prípade podmienkového prepustenia odsúdeného by mohol spoľahlivo konštatovať, že odsúdený povedie riadny život.

V prípade odsúdeného Y. Q., podľa názoru okresného súdu s poukázaním na jeho už bohatú trestnú minulosť, riziko recidívy je príliš vysoké. Taktiež prihliadol na závažnosť a charakter spáchanej trestnej činnosti a v zmysle odpisu registra trestov aj na sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti, kedy bol odsúdený 10-krát súdne trestaný. Preto nemožno jednoznačne vyvodiť záver, že výkon trestu odňatia slobody má na odsúdeného kladný vplyv v tom smere, že na slobode bude viesť riadny život, nakoľko sa jedná o osobu, ktorá opakovane dopúšťa trestnej činnosti.

Proti uzneseniu okresného súdu podal ihneď do zápisnice sťažnosť odsúdený Y. Q. (č. I. 63), ktorú do konania sťažnostného súdu aj bližšie odôvodnil (č. I. 67).

V odôvodnení sťažností uviedol, že sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu I. stupňa ktorý v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že u odsúdeného nie sú splnené podmienky na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Poukázal pri tom na skutočnosť, že vo výkone trestu odňatia slobody svojím správaním, plnením si povinnosti počas výkonu trestu preukázal polepšenie a z hodnotenia riaditeľa ústavu ako aj z resocializačnej prognózy vyplýva, že možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V jednotlivých námietkach poukázal na nesprávnosť rozhodnutia okresného súdu, ktorý uviedol, že bol 10 x súdne trestaný a opakovane za zločin, keď v minulosti bol 6 x súdne trestaný,

ďalej vytykal okresnému súdu že neprihliadol na skutočnosť, že od roku 1990 až do 2008 sa nedopustil žiadnej trestnej činnosti ani počas pobytu na slobode počas trestného stíhania (66 mesiacov). Záverom poukázal na to, že okresný súd sa nezaoberal prietiahmi v konaní, za ktoré aktuálne vykonáva trest odňatia slobody. Z týchto dôvodov navrhuje sťažnostnému súdu, aby napadnuté uznesenie súdu I. stupňa zrušil a vyhovel jeho návrhu na podmienené prepustenie.

Krajský súd v Trnave ako nadriadený orgán na podklade včas a riadne podanej sťažnosti, podľa § 192 ods. 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokovej časti napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná. Z pripojeného spisu okresného súdu sťažnostný súd zistil, že:

- odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 29.09.2015 sp. zn. PK-2T/16/2008 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 08.11.2016 sp. zn. 2To 17/2015 pre zločin vydierania podľa § 190 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona vo výmere 7 (sedem) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.
- predpokladaný koniec trestu má mať dňa 30.06.2019.
- lehotu podľa § 66 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona splnil dňa 28.02.2017.
- z registra trestov vyplýva, že odsúdený bol 10-krát súdne trestaný (vrátane aktuálneho odsúdenia) za rôznorodú trestnú činnosť.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia preskúmal postup súdu I. stupňa pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie a dospel k záveru, že tento postupoval správne a v súlade so zákonom, keď zistil, všetky rozhodné skutočnosti pre svoje rozhodnutie, tieto vyhodnotil individuálne i vo vzájomných súvislostiach podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku a dospel k správne záveru, že sťažnosti odsúdeného nie je možné vyhovieť.

V napadnutom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku rozviedol všetky základné právne skutočnosti, na základe ktorých mal za to, že žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmienené prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona nevyhnutné, aby okrem formálnej podmienky, spočívajúcej vo vykonaní zákonom určenej dĺžky trestu, súčasne splnil aj dve materiálne podmienky, ktoré spočívajú v tom, že svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a zároveň možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd správne zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmienené prepustenie a zároveň správne a v súlade so zákonom posúdil nespĺnenie jednej materiálnej podmienky. Na rozdiel od súdu I. stupňa sťažnostný súd nezistil splnenie obidvoch materiálnych podmienok pre pozitívne rozhodnutie o podmienenom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Z hodnotenia odsúdeného riaditeľom ÚVTOS možno zistiť, že odsúdený sa len formálne prispôbil podmienkam výkonu trestu, avšak jeho správanie nepreukazuje polepšenie (len jedna disciplinárna odmena), v takej miere, ktorú by bolo možné zohľadniť pri rozhodovaní o podmienenom prepustení.

Okresný súd správne a v súlade so zákonom vyhodnotil neexistenciu druhej materiálnej podmienky, pretože trestná minulosť odsúdeného odôvodňuje obavu, že v prípade podmieneného prepustenia nebude viesť riadny život a opätovne sa dopustí trestnej činnosti.

Aj krajský súd považuje žiadosť odsúdeného za nedôvodnú už len pre tú skutočnosť, že skúsenosť s jeho predchádzajúcim spôsobom života nesvedčí v prospech novej prognózy, že by v prípade prepustenia na slobodu viedol riadny život. Krajský súd dodáva, že odsúdený počas pobytu na slobode nevedol riadny život, napriek tomu, že bol opakovane odsúdený na nepodmienené tresty odňatia slobody opakovane páchal trestnú činnosť, teda je možné oprávnené konštatovať, že jeho trestná činnosť pokračovala aj napriek predchádzajúcim odsúdeniam.

Opakované odsúdenia z minulosti zohľadnil krajský súd pri hodnotení osoby odsúdeného a jeho sklonov k páchaniu trestnej činnosti a dospel k záveru, že ani predchádzajúce výchovné tresty nespĺnili očakávaný prevýchovný účel.

K námietke odsúdeného ohľadne prietahov v konaní, za ktorý aktuálne vykonáva trest odňatia slobody sťažnostný súd uvádza, že pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd na tieto neprihliada a nie sú dôvodom na podmienené prepustenie.

Vzhľadom na trestnú minulosť odsúdeného sťažnostný súd má za to, že jeho náprava a celkové pozitívne pôsobenie na jeho osobu je možné nateraz len počas pobytu vo výkone trestu odňatia

slobody, pričom podmiennečným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov. Krajský súd teda nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, preto jeho sťažnosť zamietol ako nedôvodnú v zmysle § 193 ods. 1 písmeno c/ Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.